

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Contra Iudæos. cap. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

niā vincit veritas, cum Mahumeti lex non habuerit expugna-
tores, sed ipse potius rudes, & barbaras nationes vi & armis
sibi subiecerit, & cum summa tyrannide conseruarit, permit-
teas eis libertatem vitæ laxioris. Hæc de gentilibus .

Contra Iudeos. Cap. XIX.

Non minus cum Hebræorum, apud quos alicubi Concio-
nes habentur,peruicacia desudandum est . Duo etiam,
contra hos, armorum adhibenda sunt genera . Primo afferenda
quæ nos contra ipsos habemus argumenta. Secundo dissoluen-
dæ rationes, & argumenta quibus pertinaciam suam cum sum-
ma obstinatione fouent. Ad primum caput, præter ea quæ con-
tra gentiles; & Mahumeti sectatores allata sunt, quæ etiam
Iudeos urgere maxime possunt, præsertim quod ipsorum scri-
ptis sacris confirmentur, hæc faciunt. Primo vox omnium pro-
phetarum venisse iam Christum apertissime demonstrat, cum
omnia quæ de Messia prædixerint optimè Christo conueniant,
& tempus Messia, quia ablatum erat sceptrum Iudæ, & septua-
ginta hebdomades completæ Danielis, quæ duo tempora etiã
secundum Rabbiorum doctrinam iam cõpleta esse ante mul-
ta sæcula facillimum est demõstrare vt non possint Hæbrei ter-
ginerari, & locus Bethleem, & miracula, & passio, & mors,
& modus quæ tam dilucide vaticinatus est Isaias, vt non futurũ
aliquid tanquam propheta, sed præteritum, tanquam Euan-
gelista, narrare videatur . Secundo adde Ioannis Baptistæ testi-
monium cuius natiuitas admiranda, cuius sanctitas singularis.
Tertio ex Galatino, in Talmud extat traditio quædam a Iudæis
probata, Messiam in fine quarti millenarij ab orbe condito fuis-
se venturum, & duo priora annorum millia vocant inanitatis,
in quibus nulla erat à Deo scripta lex hominibus data, duo alia
vocant legis, post hæc assignant alia duo vsque ad mundi finem
quæ vocant Messia. Iam vero negare non possunt quartum mil-
lenarium expletum esse, quo tempore nos Christiani dicimus
Christum incarnatum, quare oportet necessario dicere vel Mes-
siam venisse, vel falsam esse traditionem quam Hæbræi recepe-
runt. Qui cum videant se in angustias redigi, adiecerunt, de-
buisse quidem Messiam in quarto millenario venire, sed ob pec-
cata gentis Hæbrææ eius aduentum dilatatum esse, quasi vero
Deus non præsciuerit omnia ab æterno, vel ad Iudæos dun-
taxat saluandos promissus fuerit Messias, & nõ ad omnes gen-
tes,

Loci contra
Iudæis per le-
ge Christiana .

Gen. 46.

Dan. 9.

Mich. 5.

Isa. 53.

Li. 4. c. 20.

inoloq. A

tēs, vt scripturā docent. Quod si Hæbræi concedunt propter sua peccata non venisse, possunt etiā desperare aliquando venturum, cum peccata propter quæ differatur, nunquam ipsis facile conijciamus abfutura vsque ad vltima mundi tempora.

Calamitas Iudeorum.

Quarto magnum argumentum est, ex calamitatibus quas tam diu patiuntur, & ex ruina synagogæ, quæ erat olim Deo tam dilecta hæreditas; iam satis apparet à Deo derelicta, vt non sit inter eos, post tot annorum sæcula, nec propheta qui eos confoletur vt olim, nec sacrificium, nec Dei protectio, nec vlla terrena felicitas, vt lex illa promittebat suis obseruatoribus, sed perpetua captiuitas, in poenam quod verum Messiam noluerunt admittere, imò occiderunt, imò sanguinem illius super se, & super filios suos coram Pilato imprecati sunt. Ipsimet Iudæi videntur etiam nolentes fateri, hanc esse malorum suorum causam, cum in libro Talmud, qui ab ipsis confectus est, circa Christi annum quadringentesimum, diras in Christianos blasphemias euomant, cum tamen non eos Christiani persecuerunt, sed Idololatræ Romani, & nunc nos etiam pro ipsis oramus, sed apertè significant hanc suam in Christianos rabiem, non tam in ipsos, quàm in Christum, quem Christiani colunt esse. Aduertant Iudæi nunquam aliàs similia passos, nam sepe aliàs in angustijs ad Deum clamantes misericordiam impetrarunt, & liberati sunt, nunc post mille, & sexcentos annos, licet Deum precentur, licet Idola non colant, vt aliquando fecerunt, licet legem mordicus defendant, ac Sabbathā, licet cum alienigenis matrimonia non contrahant, nil tamen opis à Deo experiuntur, argumentum est certum perfidiæ eorum, & derelictos à Deo, quod Messiam natum obdurato corde nolint recipere.

Prædicatio Apostolorum.

Quintò, ex prædicatione discipulorum Christi, & eorum qui primi fuerunt Christianæ Religionis Prædicatores, aduertere possunt, eos nec deceptos esse, nec voluisse mundum decipere, nam ipsi ad fidem multis miraculis inducti sunt. Quis credat Paulum summo ingenio virum, & in Hebræorum literis eruditissimum, maximum religionis paternæ zelatorem, & acerrimum Christianæ doctrinæ hostem ad Christum sine miraculis adductum? Apostolos non credidisse sine miraculis certum est, sicut & alij plerique viri graues in exordio nascentis Ecclesie Christianæ, miraculis viderunt confirmari doctrinam, & ex literis sacris hebræorum satis, superque veritates agnouerunt. Neque apparet vllum fundamentum quod tales magistri, ac prædicatores mundum voluerint arte aliqua

& fal-

& fallacijs decipere . Certe si id tentare voluissent , alia facillimè potuissent commenta quærere , quæ ad persuadendum , ac decipiendum essent magis accommodata , & nihilominus nudum Euangelium prædicarunt , hoc est res ad credendum arduas , ad operandum difficiles , non clam , vel in pagis rusticorû , seu rudibus populis , sed statim in maximis Ciuitatibus , publicè primum Hierosolimis , vbi aderant viri in sacris literis peritissimi , in Græcia , vbi florentissima philosophorum academiæ vigeant . Romæ , vbi tot grauissimi Senatores , ingenio literisque pollentes , & armis potentissimi dominabantur . Deinde totum orbem , peragrantes , obiecerunt se Regibus , & Imperatoribus , & cuius potestati , nullum quærentes sibi temporalis emolumenti lucrum , sed omnia contemptui habentes , & confirmantes dicta miraculis : quo enim alio modo Idolorum cultores spreto antiquissimo cultu crucifixum amplexati fuissent ? Et tamen perfecerunt Apostoli quod aggressi sunt , & Christiana religio disseminata , & propagata , de toto mundo triumphauit , & Idolorum cultus deperijt , & Hæbreorum cæremoniæ obliteratæ sunt . Adde adhuc , modum , quo primi prædicatores vsi sunt , fuisse simplicem , sine fuce verborum , sine persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis . Nunquam voluerunt admittere neque vllas gentiliū superstitiones , neque aliquas Hæbreorû cæremonias , quod si fecissent videbatur facillimè totus Orbis terrarum Christianam religionem illico secuturus . Sexto ex multis Hæbreorum , qui rei veritate conuicti fidem Christi suscepunt , facillè idem intelligi potest . In principio statim post Christi mortem , & recentem adhuc Christi sanguinem multi conuersi sunt , & postea semper vidimus , & videmus , ad fidem multos accedere , etiam gentes ad Christum conuersas , videntes quod ex scripturis futurum possunt aduertere , quæ , & gentium vocationem crebro prædicat , & Hæbreorum reprobationem . Quare nihil est mirum si multi in sua perdurant obstinatione , cum id etiam propheta doceant , & Iudæorum cæcitatè futuram , & vltimis mundi tēporibus conuertendos expriment . Septimo Iudæi fatentur à Christo facta miracula , negat tamen resurrexisse ; miracula vero ab eo facta ideo affirmant , quod cū esset puer in Aegypto educatus , ibi artem magicam per quam miracula ederet , perfectè didicerit , vel quod optimè sciret pronunciare nomen Dei tetragrammaton , cuius perfectæ pronuntiatio eam virtutem haberet . Corpus autem Christi ab eius discipulis clam sublatum , & absconditum fabulantur esse , ab ip-
fis au-

Conuersio
multorum
Hæbreorû .

Dissoluenda
Hebræorum
argumenta.

sis autem Iudæis diligenter, conquisitum, & inuentum. Quæ quis non videat ridicula esse commenta, & deliramenta, cum Christi miracula omnem ex mundo sustulerint Idololatriam, & ipsam magicam artē? Quis vnquam magus toto orbe, sublato Deorum cultu, potuit adorari? Et cur eius Apostoli, si etiam ipsi arte magica facerent miracula, Christo potius diuinos honores quærerent, quam sibi met ipsis ambirent? At Hebræi, si Corpus Christi sublatum inuenerunt, cur quæso non publice suspenderunt, vt populus fraudem discipulorum Christi resurrectionem prædicantium aduerteret? Secundo loco dicimus dissoluendas esse eorum rationes, & cōmentā, sed quoniam argumentum hoc ex Patribus multi tractarunt, vt Tertullianus & Iustinus, & alij, & apud Theologos scholasticos fermè omnes disputetur, cum de Christi incarnatione agunt, non video onus hoc necessario mihi assumendum esse, nam multa quæ afferunt non impleta nostris temporibus, frivola sunt, cum scripturæ secundum spiritum, & de Ecclesia noua loquantur, non de Iudæis secundum carnem, & bella Melsæ, & arma, & opes spiritualiter intelligantur, facile erit orationem inuenire, & eorum rationes, quas obijciunt nobis, & responsa Patrum, ac Theologorum. Illud ego monerim quod proportionem valere apud alios infideles potest, vbi tractatum est aliquid quod argumentum, & error nervosè, & populariter conciliatus est, adhibitis similibus & exemplis, quæ rem ante oculos ponant, admixta etiam oratione morata, & lenibus motibus qui animos auditorum concilient, adhibendos esse motus graues, ponendam ante oculos mortem, æternitatemque eam consequentem, & supplicia nunquam sinem habitura, ad quæ evitanda frustra faciant omnia nisi religionem veram sequantur. Quæ Christiana docet religio optimis argumentis ita innixa esse vt euentiam habeant credibilitatis, vt Theologi loquuntur, & docent, & nullum sit periculum toto ea animo complecti, sed periculum euidentem, & horrendum, si oblata respiciantur, nullum fore locum excusationis, nullum penitentia, & alio id genus, adhibendo obtestationes, exclamationes per commiserationem, ac pauorem independentium pænarum lacrimas, & quicquid ad emollienda obdurata valet peiora. Si ita agatur atque operā ponat Orator vt ad amorē alliciat auditores, ac propterea eos cum modestia atque obseruantia, & vera caritate tractet, conuitijs, & contumelijs, & omni contemptu abstinentes, sperarem diuina iuuante gratia haud modicè profecturum.

Contra